

Ingen kjenner dagen før sola er gått ned; slik er det i menneskers vevre liv. Intet menneske har heller ingen lovnad på om man dagen ut er i live eller ei, - - og denne dag på heiegården som skulle bli den allerhyggeligste, blir så langt fra det.

... Så fort råd er kommer doktoren med sin personbil. I raske, skvettende skranglehump oppover bygdeveien; - spilene i hjulene virvler sanseløst hastig.

For Aasta ligger førstegangsfødende i kammerset på Solberg; det er alvorlige etterblødninger - og via telefon fra Vester - Try er doktor budsendt. Dødens gufs ligger som skoddeheim over heiegården, - igjen.

Andreas er kommet i vente. Står nede ved Brua, ødselig - på hi side av bygdebekken. For opp kleivene til Solberg er altfor bratt og krappsvinget å ta seg opp med bil. Legen stanser og åpner bildøra i samme gjøren. Og de beser hverandre også - så knapt.

... Det er liv? - den unge lege buser ut.

Da jeg for hjemmefra, ja - Andreas nikker. Et nikk som setter seg som kaldgrøss opplangs ryggen på legen. For den intelligente lege favner alt av alvor og han har sett inn i et seigt, nervehardt ansikt som får blikket til å falle som stein til jorden. Og nå står heiegårdsmannen i død taushet - steinstilt.

For her er det ikke noe usammenhengende blabber som kunne forventes av en mann som nå står i skjebnestund. I ferd med å miste sin kone og bli alene på ødelig gård med en nyfødt unge.

Legen kjenner en urolig bevren - i møte med denne seigtrauste jernvilje han intuitivt vet mannen besitter og det klør i ham en uro over at det nå kan skje noe særskilt.

I belet legen kaster seg ut av bildøra setter han den brune legeveska ned på grusvegen. Andreas gjør et kjapt nipp, røsker til seg legeveska og med et nådeløst blick over til legen så kommer ordren: Nå gutt - nå får du løpe - og det hurtigere enn du noen gang har gjort. Og en lege er jo en lege og fortørnes rent av de tøylesløse ord. Dessuten er han usedvanlig sprek og lettbenet og er det noe han kan utover sin legegjerning så er det nettopp det å løpe.

.. Legen får intet mer varsel. Den eldre mann enn han selv raser av sted, på tunge skaftestøvler og med den drektende legeveska i